

Ko vertūs vokiečių monarchistų deklaracijos

Kaip Prūsų Karalius Ramino Lenkus ir Lietuvą, PRIES PADALINIMĄ.

Zemlų padomomas labai charakteringas dokumentas, kaip Prūsų karalius ir Rusijos imperatoriui iškilmingai prisiekė, ne tik nedėti, bet ir ginti Lietuvos ir Lietuvos „Reichspolitiss“ nepriklausomybę, ir kaip po kelių mėnesių vėliau užpilo Lietuvą su Lenkų pasidalinu.

1932 m. pradžinamas šis 1772 m. „Jo Didenybės Prūsų Karalius Iškakė per savo ministerį padalinti šį sausio 22 d. sekama deklaracija:

„Melaginos žinios, kurios paskydo Karalystę ir kurias viešo ramumo priešai nesiliauja labiau ir labiau platinę, biškė Prūsijos ir Rusijos Dvarai turi pasistatinti dabartinę aplinkybėmis susidariusiame Lenkijos arba Lietuvos; ir kad šie Dvarai bendrai siekia pasidengti teritorijų su skriaudai Respublikai Lenkijos — Lietuvos; šio žinios, sauka, neturėtų, tuo pačiu metu, pamušimo ir pamato, buvo praeitais metais — žemlų Jo Did. Prūsų Švietusias Respublikos Karaliaus Residencijų, su tikslu nuogrūti tai ne tik žodžiu, bet ir raktu notu, atnotuoti Jo Švies. Karaliaus Residencijas, taciau paspašes Residencijas taciau padarė raportą Karalini savo Ponui J. K. Didenybės teisingai užpykęs dėl tikn žinių, tik priešingų jo mastymo būdai, ne tik akrobavo minties notus višturiu, bet dar prapildė žemlų pasirašusias Residencijas, kad visa tai atmatuosis jo vardu. Todėl turėdamas J. D. Prūsų Karaliaus išrašų įsakymą, Žemlų pasirašes Residencijas daro daro — pasakrotinai šiuo dalyku, kad mandagos draugikumas ir gera harmonija, kurį taip laimingai užlaikoma tarp Prūsų ir Rusijos Dvarų, yra paremti pamatu sąniegū ir visai teisingu, kad ne tik dėl šį vėglačių pamanyti, kad tarpe ju būvo kada nors koks išnimas dėl pamąšaus žygio. Kad būdamas tolimas nuo minties padauginti teritorijas, J. D. Prūsų Karalius dirba ir melatūris dėl užlykimo Respublikos Valstybės savo plinūmū

dėl išlykimo Lenkų taautos konstitucijos ir laisvės. Jos Imperatoriškū. Jusius Rusijos Didenybė, kadangi turi tuos pačius tikslus, delto Jo Didenybės Karalius vien tik del pamušū padūgū, sąsąjungū su ta Monarke, eškū etek, ta

„Tuo fofdiu vien tik del pamušū pažirū etek, daro raktū padaryti čia Deklaraciją, paskelbto tuo pačiu laiku Jo Didenybės Jusius Rusijos Imperatoriškū, ir pasirašy Jų Ministerių Didžiojo Pastintinio Orako Keyzerlingo ir Kunatgikio Reppino, aiškū įsakymū ir vardu Jus imperatoriškios Didenybės; kadangi ta Deklaraciją ne modogūntū išreiškū, taciau ablydū imtinai, taciau tik ablydū Dvarų imtinai, taciau ir intencijas: čia ja padomam“:

DECLARACIJA.

Jei kada nors pyktis sąjungoje su mela galėtų pramanyti tikrai melaginą žinia, tai tokią yra ta, kurią diršta išnešoti viešai, būtų mes rėmė Platus, kurio tikslas — ne tik tikslinti, bet ir paaukti ne tik, kaip tik, bet ir konvilijacija galeitume palengvinti būdus užvaldyti ir didžiū Lenkijos karalystės ir Kulkis Lietuvos kunigaikštystės provincijas, šias atpėstis ir pėstis ir pėstis, taciau valdytų. Pats mūsų valdymo būdas yra pakankamas padėti šaknyje užmesti įtems (emams), tokiems ismoniams, ir įrodyti jų falsyumą. Žinome, kad žmonių padarymas laimėjimo — ne tik mūsų, bet ir kitų kraščių užkarivimo: esame visiškai įsitikinę, kad tik tas monarkas yra galingas, kurs valdyti vėra suka link savo pavaldinū nors et teišs; norime, kad teištas, norisdamas, taciau žmoniškumas viešgautu pėstūm, am; mūsų soti; ir taip pasiremdami tvirtai pamatuoti kilium, galeitume klausyti tik patyvs savo protu ir visus tuos meloginus gaudius tylioms praeitū.

„Bet kad tyres ir mūsų sujamam tyresma neilktu papatyty Švietusias Respublikai, o klaida ir abejonės būtų ant visuomet išvytos iš mažai

Surasta tikroji Marienverdero sala?

PROF. VOLTERIO EKSPEDICIJA DOVAINYSE.

Iškasama daug praeistorinių senū.

Ne be pagrindo sukelta mitai ir užsienio spaudoje sensacija apie prof. Volterio atradimus nedavė mami ramumo. Paauktikas pragai su džiaugsmu, kad sėdūi ir pėstūm auobūbos ir išvėstyti ir Rumsiškės, Varžudomės labai galūnigas, kad nepaauktūvau tenai tuomet, kada buvo atvykęs daryti kasinėjū iš Karalienians dr. Engel. „Pimūm ja buvau grūjėdas, kad sėdūi ir pėstūm auobūbos ir išvėstyti ir Rumsiškės, Varžudomės labai galūnigas, kad nepaauktūvau tenai tuomet, kada buvo atvykęs daryti kasinėjū iš Karalienians dr. Engel. „Pimūm ja buvau grūjėdas, kad sėdūi ir pėstūm auobūbos ir išvėstyti ir Rumsiškės, Varžudomės labai galūnigas, kad nepaauktūvau tenai tuomet, kada buvo atvykęs daryti kasinėjū iš Karalienians dr. Engel.“

Autobusas pravažiavęs Patalioje smilytas Nemuno lyzdūmū žemumės greitai nerū. Nėštūm iš dešinės Nemuno pravažiavimo dieleto sala „Marienverder“ vadinama, kurioje būk XIII amžinū kryžiuočū būvo įstatale būk, kad galėtų geriau pulti irakus ir Vilniū. Dabar tenai tikrū žymū neliko.

Dar po 10 minučių privažiavimo „Vienlo dūta“, kur anto pavdivo velniais buvo prizadėtas savo mylimajai viena nakčia akcentinis Nemuno užtvėntū, bet gairinū pragydytū pavėžesio ar dabar telkū tikiai daliai to akmenū, kuri telkū Nemuno tekmet.

Bendrai Rumsiškū miestelis ir apylinkės, turi ivairū kėstūmū ir pavdivumū. Čia apsiūkstūntū vidury miestelio pilajinkali Čiurlena upelėnkū Nodieja vadinamas, apie kuri padavimas sako, būk Jogailai su Jadvyga vykstant tas upelis įvėsus patvinęs ir jie tik bene —

apsivėstū prūty, negalėjom apvėstūti, kuoliškinigiausiu būdu nepareiške, kad esame nuširdai ir nepakūvūmū pėstūmū, taciau statū palakyty Švietusias Respublikai aktualio su teištu, laisvės ir konstitucijos padėtyte taip lygiai ir nuosavybė, priariant 1066 metų traktatū; vištū tai vėrimū kintū išlyktyti šalia pėstūmū Lenkū, taciau ir D. Lietuvos Kunigaikštystei; taip nemorine pakėsty, kad kas nors kada padarytū tam priešingai... Gruođ. 28, 1905.

grigėre, o atminimū pastate bažnyčia.

Rumsiškū apylinkės yra minimos ir Vytauto Didž. laikais. Francūziū keliniankis Gilberte de Lanouy 1414 m. minli be Poeyre, netoli Rumsiškū miestelio, tai Pačerys, kuriame yra kaž koks su parėsū akmu.

Napoleono antroji armija turi kėlesį per Nemuną po Rumsiškū miestelį, kur yra žemė iškasinta gilia grūvū. Vėta, kame darom kasinėjū, tikrai yra verta dalininko teiptuko. Auštū Nemuno krantaū apaužė pusimis ir eškūntū traukia savosie praeivū.

Ekspedicijos dalyviū ir vietinū žmoniū sužinūjam, kad kurias smulkmenas. Pirmautū pilkapis buvo kasėjamas šlo rugpjūčio 18 d. dalyvaudant dr. Engelini, kur atkasas plantavus būk 5-6 amž. Dabar tas pilkapis būk 3-4 amž. 26 tose pat arimose, būk giliau žemėje, surasta šis IV—VI amž. bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis. 26 tose pat arimose, būk giliau žemėje, surasta šis IV—VI amž. bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis. 26 tose pat arimose, būk giliau žemėje, surasta šis IV—VI amž. bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis.

Ekspedicijai padarinti pertrauka 25 rugpj. vėl atnaujinu savo darbus. Šiuo kartū tapo atkasta 4 pilkapis, kuriuose surasta originalūs geležiniai pūntūčiai. Plautū pilkapiuose užtikinti gū raktai. Tai jau atkasta kartą ir 1904 m. r. 26 tose pat arimose, būk giliau žemėje, surasta šis IV—VI amž. bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis.

Dovainiū II pilkapis suventū mažai apsvėtū. Vėta, kame darom kasinėjū, tikrai yra verta dalininko teiptuko. Auštū Nemuno krantaū apaužė pusimis ir eškūntū traukia savosie praeivū.

Ekspedicijai prizadūsus surasta auksū pilkapiuose dailintis puošmu. Padavimū, kad pilkapiuose yra auksū, mytyti yra nuo senai išsamonegū laudies samonyje, nes po nakties ekspediciū rado auksū, nūnū pilkapi, kuriame, matyti, teškota auksū.

Vietinai fikcinškai atnešė ekspedicijai lėmū surastū daktū pilkapiū rajonose. Vėta, kame darom kasinėjū, tikrai yra verta dalininko teiptuko. Auštū Nemuno krantaū apaužė pusimis ir eškūntū traukia savosie praeivū.

Dovainiū II pilkapis surastū visai apvertinuko padėtyte, Mat ten pirmūi būta iškilio. Tikta 1926 m. mikšeli škreitū ir pradėję žmonės ar. Surastos dūvose matyti daug žmoniū kaubū kilnū, ir pilkapis, bet deks vėsi išartū ir nūtoje savo pirmkykės išvaizdos, kartu nūtoje ir archeologines relikvijas, nes virkas išsaskitya. Čiause ir dirkūtes vis delto ekspedicijos nūriames pavykė surasti labai branzū ir senū archeologinū radinū. VIII, 25 atrasta daug molinū indū, pėllis ir gana charakteringas smailašepinis kirvis, diegtū, taciau šio kirvio 26 tose pat arimose, būk giliau žemėje, surasta šis IV—VI amž. bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis.

Ekspedicijai padarinti pertrauka 25 rugpj. vėl atnaujinu savo darbus. Šiuo kartū tapo atkasta 4 pilkapis, kuriuose surasta originalūs geležiniai pūntūčiai. Plautū pilkapiuose užtikinti gū raktai. Tai jau atkasta kartą ir 1904 m. r. 26 tose pat arimose, būk giliau žemėje, surasta šis IV—VI amž. bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis.

Visai gerai užsilke rasti tame kape deginto molio varpsėtū, kuriū 3 išbraityty geometrinū ornamentu. 4 bronziū žemūjū, Tai būtū moters kapo. Saliū papročū, daktai buvo sudėti ir kartu su kilnū sudeginti, bet šio dalyko apylinkėse pailis.